

کمک جنگی به تولید با ترخیص مواد اولیه و اعطای تسهیلات حمایتی

دولت با تأمین پایدار مواد اولیه تولید با ترخیص فوری کالاها از گمرکات کشور و همچنین اعطای هدفمند تسهیلات حمایتی با محوریت بانک‌های دولتی، دو مشکل تولید در شرایط جنگ یعنی نبود مواد اولیه و همچنین کمبود نقدینگی تولید را به صورت توأمان حل کرد. ■■■

رویکرد اصلی در زمینه حمایت از تولید در زمان جنگ از سوی دولت در موارد متعددی نظیر تعویق در مالیات‌ستانی، تمدید خود کار مجوزها و همچنین تداوم تأمین سوخت موردنیاز پتنگاه‌های تولیدی بود اما دو اقدام فراتر از اقدامات روتین و در زمان صلح دولت بود که موجب شد کمک بزرگی به تولید کند.

با وقوع شرایط جنگی، دو مسئله اساسی تولید کشور را تهدید می‌کرد؛ نخستین موضوع در زمینه عدم تأمین مواد اولیه تولید بود که به پشتوانه تجارب مثبت به دست آمده در حوزه گمرکات کشور در جنگ ۱۲ روزه، بلافاصله در جنگ تحمیلی سوم از هفته اول جنگ، با اعطای مجوز ترخیص ویژه برای کالاهای اساسی و مواد اولیه تولید در کشور، زمینه ورود را به حداقل رساند تا ریسک اصابت موشک و بمب به انبارها نیز به حداقل برسد. به این ترتیب در مسئله تأمین مواد اولیه تولید حین جنگ با ترخیص فوری کالاها، با موفقیت از تولید حمایت شد.

در گام دوم مسئله کمبود نقدینگی تولید کنندگان و نبود منابع برای سرمایه در گردش تولید به مسئله‌ای مهم تبدیل شده بود که در این بخش نیز دولت با اعطای هدفمند تسهیلات مشروط به عدم تعدیل نیرو، دو مشکل بزرگ اقتصاد یعنی وقوع بیکاری پس از جنگ و همچنین نظام سرمایه در گردش تولید کنندگان را با هم حل کرد. ذیل سالنامه کات وزارت اقتصاد، ۸۰ هزار میلیارد تومان منابع بانکی در اختیار بنگاه‌های کوچک و متوسط به شکل فوری و بدون بروکراسی عریض و طویل پرداخت تسهیلات در حالت عادی، به تولید کنندگان تعلق گرفت و به این ترتیب مسئله نقدینگی تولید حل شد و در ضمن تولید کنندگان نیز منتهد می‌شوند که تعدیل نیرویی انجام ندهند و در غیر این صورت با تنبیه در نرخ باز پرداخت مواجه خواهند شد.

■ **حمایت از تولید با تسهیلات حمایتی ویژه**

در همین رابطه جعفر قادری رئیس کمیسیون کمیسیون ویژه جهش و رونق تولید و نظارت بر اجرای اصل ۴۴ قانون اساسی مجلس شورای اسلامی در گفت‌وگو با «جوان» با اشاره به عملکرد دولت در دوران جنگ و پسا جنگ اظهار کرد: استفاده از ظرفیت دبیرخانه شورای عالی امنیت ملی باعث شد بسیاری از سخت‌گیری‌ها و موانع مقرراتی که پیش‌تر وجود داشت، کنار گذاشته شود و تصمیمات لازم با سرعت بالاتری اتخاذ و اجرا شود.

رئیس کمیسیون ویژه جهش و رونق تولید

رئیس کمیسیون کمیسیون ویژه جهش و رونق تولید و نظارت بر اجرای اصل ۴۴ قانون اساسی مجلس در ادامه افزود: بخشی از مقرراتی که در شرایط عادی از سوی مجلس و دولت وضع شده بود، در این مقطع با هماهنگی لازم اصلاح یا تسهیل شد تا فرآیندها متوقف نشود. این تجربه یک پیام دارد و آن اینکه باید در ساختار اداری کشور، به‌روز سازی قوانین و کاهش بروکراسی به‌صورت یک راهبرد جدی دنبال شود تا در شرایط عادی هم بتوانیم همین سرعت را داشته باشیم. چقدری با اشاره به تعامل میان قوا تصریح کرد: در این ایام، همراهی و همکاری میان دولت، مجلس و قوه قضائیه بیش از گذشته بود و همین هماهنگی کمک کرد دولت بتواند اقدامات خود را به‌موقع انجام دهد.

وی در ادامه با اشاره به مدیریت اقتصادی کشور گفت: در حوزه تأمین کالایز اقدامات موثری انجام شد؛ از جمله تسهیل در فرآیندهای گمرکی که موجب شد ترخیص کالاها با سرعت بیشتری انجام شود و از ایجاد اختلال در بازار جلوگیری شود. این تجربه نشان داد که با اصلاح رویه‌ها می‌توان در شرایط عادی نیز از رسوب کالا و کندی فرآیندها جلوگیری کرد و تأمین مواد اولیه تولید را سریع‌تر پیشبرد. همچنین یکی از اتفاقات مهم در زمینه حمایت از کسب‌وکارهای آسیب‌دیده از جنگ، مسئله پرداخت تسهیلات فوری و بدون بروکراسی و متصل کردن آن به عدم تعدیل نیروی کار بود که این اقدام نیز موجب تأمین نقدینگی و سرمایه در گردش تولید در این شرایط شد. همچنین راه‌اندازی سازوکارهای هوشمند اعطای تسهیلات با یک مقصد مشخص و خاص مانند عدم تعدیل نیرو که ذیل سالنامه کات انجام پذیرفت، در جهت هدایت هدفمند منابع بانکی کشور به سمت تولید قابل توجه و مفید است.

قادری در ادامه با اشاره به برخی آثار اقتصادی شرایط اخیر گفت: بخشی از افزایش قیمت‌ها به دلیل شرایط خاص و خروج برخی ظرفیت‌ها، از جمله در حوزه پتروشیمی، از چرخه تولید و سرمایه در گردش است که طبیعتاً بر قیمت کالاها اثر می‌گذارد. با این حال، جلسات متعددی در کمیسیون‌های کشاورزی و شرکت ملی پتروشیمی برگزار شده و تلاش‌ها برای بازگرداندن این ظرفیت‌ها به چرخه تولید ادامه دارد. رئیس کمیسیون کمیسیون ویژه جهش و رونق تولید و نظارت بر اجرای اصل ۴۴ قانون اساسی مجلس در پایان افزود: یکی از موضوعات مهم، اصلاح برخی ضوابط در بورس کالااست تا کالاهایی که در انبار واحدهای تولیدی وجود دارد، سریع‌تر وارد بازار شود و به تعدیل قیمت‌ها کمک کند. همچنین در برخی حوزه‌ها لازم است از مورد نیاز برای تأمین مواد اولیه اختصاص یابد تا تولید کنندگان با وقعه مواجه نشوند.

اقتصاد

سرویس اقتصادی ۶۰۰۸۵۲۳

گزارش یک زینب زرین

مردم باید در خلق پول شریک شوند

خیز اقتصادی بازپس‌گیری قدرت خلق پول از بانک‌ها

مسئله خلق پول هدفمند، دهه‌هاست که در مرکز تلاش‌ها برای اصلاح نظام پولی قرار دارد؛ اما در عمل، مسیر طی شده به گسترش یک مشکل بزرگ‌تر منتهی شده که در نهایت منجر به انتقال قدرت خلق پول از دولت به شبکه بانکی خصوصی و برخی گروه‌های محدود شده است. این انتقال، تعادل پیشین نظام پولی کشور را برهم زد و عملاً خلق پول را از وظیفه‌ای حاکمیتی به فرآیندی سودمحور و غیر پاسخگو در اختیار بانک‌های خصوصی تبدیل کرد. بانک‌ها با بهره‌گیری از ابزار نظام ذخیره جزئی، هر واحد پایه پولی را به یک چرخه ۹ برابر ی خلق پول تبدیل کرده‌اند؛ چرخه‌ای که نه هدف‌گذاری مشخصی دارد و نه جهت

مقابله مستقیم با شبکه بانکی و حذف یکباره قدرت خلق پول آنها، هر چند از نظر عملیاتی و نظری در اقتصاد صحیح است، اما از لحاظ عملی می‌تواند با تبعات سنگین همراه باشد؛ از فرار سپرده‌ها گرفته تا ایجاد وحشت عمومی و حتی

ناآرامی دولت در اداره زندگی روزمره مردم همگی ممکن است رخ دهد و از این منظر بهتر است که در طول زمان و ایجاد سازوکارهای موزنی در هر مرحله نخست و تضعیف نظام پرداخت و خلق پول فعلی مبتنی بر بانک‌داری ذخیره جزئی به هر مرحله نهای یعنی جایگزینی کامل نظام بانکی ذخیره کامل بپردازیم. بنابراین راه‌حل پیشنهادی، نه بر خورد انفعالی با بانک‌ها، بلکه ایجاد یک مسیر جدید و موزنی برای پرداخت‌هاست. مسیری که به مرور زمان رینگ اول (شبکه بانکی فعلی) را کوچک و رینگ دوم (حساب‌ها نزد بانک

مرکزی) را بزرگ می‌کند. در این مدل، مردم، تولید کنندگان و حتی بخش‌های مختلف دولت، حساب‌هایی مستقل نزد بانک مرکزی خواهند داشت. این حساب‌ها هیچ اتکایی به بانک‌های خصوصی ندارند و تمام عملیات پرداخت، تسویه و دریافت تسهیلات در این رینگ انجام می‌شود. سازوکار جدید، به تدریج قدرت خلق پول شبکه بانکی را بی‌اثر می‌کند، بدون آنکه سیستم بانکی را دچار فروپاشی یا شوک کند. نکته مهم این است که در این

مدل، بانک مرکزی کنترل کامل بر جریان پول، سمت‌وسوی عمل را آن و میزان خلق پول خواهد داشت و شبکه بانکی صرفاً به یک نهاد واسطه کم‌ریسک و محدود تبدیل می‌شود. «رینگ دوم پرداخت» در واقع یک نظام ثانویه پرداخت در کنار نظام اولیه فعلی است. رینگ اول همان شبکه بانکی با

حساب‌های سپرده‌گذاران و وام‌گیرندگان است. امار رینگ دوم، حساب‌هایی است که مستقیماً نزد بانک مرکزی برای مردم، تولید کنندگان، کسب‌وکارها و دستگاه‌های اجرایی ایجاد می‌شود. هر تسهیلات، پاره‌انه، کمک معیشتی، کمک

تولیدی و حتی سرمایه‌گذاری‌های ملی مستقیماً از این رینگ پرداخت می‌شود. مهم‌ترین ویژگی رینگ دوم این است که هر واحد خلق پول در این رینگ، اثر یک به یک بر نقدینگی کشور دارد و بر خلاف نظام بانکی فعلی، به چند برابر شدن نقدینگی منجر نمی‌شود. در واقع، بانک مرکزی به‌جای تزریق پایه پولی به شبکه بانکی و گرفتار شدن آن پول در چرخه سفته‌بازی، ملک‌بازی، ارز و طلا از سوی بانک‌های خصوصی و زیرمجموعه‌های تودرتو شبکه بانکی، پول را به‌طور مستقیم در حساب مردم و تولید کنندگان نزد بانک

مرکزی واریز می‌کند. از آنجا که این پول صرفاً در چرخه خرید کالا و خدمات قابل هزینه شدن است، اثر آن بر تولید ملی، مستقیم و قابل اندازه‌گیری خواهد بود و این به معنای ایجاد نوعی «خلق پول مولد» است که جایگزین «خلق پول سوداگرانه» شبکه بانکی می‌شود. یکی از ویژگی‌های رینگ دوم پرداخت این است که پول خلق‌شده در آن صرفاً در یک چرخه هدفمند قابل خرج است. مردم و تولید کنندگان می‌توانند با این پول تسهیلاتی فقط کالاهای اساسی، نهاده‌های تولید، کالاهای نهایی ایرانی و مواد اولیه تولید داخلی یا هزینه خدمات دریافتی در داخل کشور را خریداری کنند. این محدودیت به معنای محروم‌سازی نیست؛ بلکه تضمینی است برای اینکه خلق پول، مستقیماً به افزایش تولید و رفاه مردم پرداخت تبدیل شود و به سمت بازارهای غیرمولد

بازگردد. به همین دلیل، دولت باید در شرایط جنگ، تسهیلات خود را به‌طور مستقیم در حساب مردم و تولید کنندگان نزد بانک مرکزی واریز می‌کند. از آنجا که این پول صرفاً در چرخه خرید کالا و خدمات قابل هزینه شدن است، اثر آن بر تولید ملی، مستقیم و قابل اندازه‌گیری خواهد بود و این به معنای ایجاد نوعی «خلق پول مولد» است که جایگزین «خلق پول سوداگرانه» شبکه بانکی می‌شود. یکی از ویژگی‌های رینگ دوم پرداخت این است که پول خلق‌شده در آن صرفاً در یک چرخه هدفمند قابل خرج است. مردم و تولید کنندگان می‌توانند با این پول تسهیلاتی فقط کالاهای اساسی، نهاده‌های تولید، کالاهای نهایی ایرانی و مواد اولیه تولید داخلی یا هزینه خدمات دریافتی در داخل کشور را خریداری کنند. این محدودیت به معنای محروم‌سازی نیست؛ بلکه تضمینی است برای اینکه خلق پول، مستقیماً به افزایش تولید و رفاه مردم پرداخت تبدیل شود و به سمت بازارهای غیرمولد

بازگردد. به همین دلیل، دولت باید در شرایط جنگ، تسهیلات خود را به‌طور مستقیم در حساب مردم و تولید کنندگان نزد بانک مرکزی واریز می‌کند. از آنجا که این پول صرفاً در چرخه خرید کالا و خدمات قابل هزینه شدن است، اثر آن بر تولید ملی، مستقیم و قابل اندازه‌گیری خواهد بود و این به معنای ایجاد نوعی «خلق پول مولد» است که جایگزین «خلق پول سوداگرانه» شبکه بانکی می‌شود. یکی از ویژگی‌های رینگ دوم پرداخت این است که پول خلق‌شده در آن صرفاً در یک چرخه هدفمند قابل خرج است. مردم و تولید کنندگان می‌توانند با این پول تسهیلاتی فقط کالاهای اساسی، نهاده‌های تولید، کالاهای نهایی ایرانی و مواد اولیه تولید داخلی یا هزینه خدمات دریافتی در داخل کشور را خریداری کنند. این محدودیت به معنای محروم‌سازی نیست؛ بلکه تضمینی است برای اینکه خلق پول، مستقیماً به افزایش تولید و رفاه مردم پرداخت تبدیل شود و به سمت بازارهای غیرمولد

هژمون این کشور عربی-عبری از مسیر ایران به طور کامل ناپود خواهد شد. به خصوص با توجه به اقدامات رخ داده و همچنین تهدید بین‌المللی کلان که با حملات دقیق ایران به امارات انجام گرفت چه در حوزه گردشگری چه در حوزه تبدیل شدن به هاب مالی و هوش مصنوعی، ایرانیان مقیم این کشور هر چه سریع‌تر سرمایه خود را خارج کنند، بهتر است.

در ادامه در جهت بسته حمایتی دولت که زمینه‌ساز بازگشت بخشی از این سرمایه‌ها خواهد شد می‌تواند به تأمین نیازهای مالی بخش‌های تولیدی و خدماتی کمک کند و در کنار آن نیز سیگنال مثبتی برای سایر سرمایه‌گذاران داخلی و خارجی ارسال نماید که اقتصاد ایران در شرایط پسا جنگی نیز قابل اعتماد و سودآور است. این جریان سرمایه، به تقویت ذخایر ارزی کشور، افزایش نقدینگی در بخش تولید و ایجاد اشتغال پایدار کمک شایانی کرد. بنابراین، جنگ تحمیلی سوم با وجود سختی‌ها، زمینه‌ساز تثبیت اعتماد به اقتصاد ملی و بازگرداندن بخشی از سرمایه‌های سرگردان به چرخه تولید و توسعه کشور شد که این امر می‌تواند الگویی برای مدیریت بحران‌های مشابه در آینده باشد.

بنابراین پیسرو تهدیدهای صورت گرفته از نسوی امارات علیه هم‌مهنان ایرانی و محدودیت‌های اعمال شده در بخش اقامت و حساب‌های بانکی ایرانیان در حین جنگ تحمیلی سوم، دولت بسته جدیدی در جهت بازگشت‌امن سرمایه‌های ایرانیان مقیم امارات در این شرایط پسا جنگی که شامل سرمایه‌گذاری در صندوق‌های ارزی و تضمین لازم برای اطمینان بخشی به سرمایه‌گذاران ایرانی مقیم امارات است. اهمیت به کارگیری همه ابزارها و متناسب با بسته تعبیه شده از سوی وزارت اقتصاد و سازمان سرمایه‌گذاری خارجی برای جذب و بازگشت‌امن سرمایه‌های ایرانیان مقیم امارات به کشور مورد توجه نمایندگان مجلس شورای اسلامی نیز قرار گرفته است.

ایرانیان مقیم امارات به داخل کشور بود. این بسته حمایتی را تکبیه بر پشتوانه‌های قدرتمند شامل صندوق‌های ارزی و ارله تضمین‌های حقوقی و مالی مناسب، اطمینان خاطر را به ایران بازگرداند. با ایجاد مکانیسم‌های شفاف و امن برای سرمایه‌گذاری در اقتصاد ایران، دولت توانسته است که ریسک‌های ادرارک‌شده از سوی سرمایه‌گذاران خارجی را کاهش دهد و نشان دهد که اقتصاد ایران در شرایط بحران نیز پتانسیل جذب و نگهداری سرمایه را دارد.

نتیجه مستقیم این سیاست‌گذاری‌های هدفمند، جذب و بازگشت بخشی از سرمایه‌های ایرانیان خارج از کشور به ایران بوده است که در آینده نیز افزایش بیشتری خواهد داشت و همچنین خود نهادهای حاکمیتی فعال در دبی و دیگر شهرهای امارات نیز عملاً سهام و سرمایه‌های خود را به کشورهای دیگر منتقل خواهند کرد و بخش مهمی از

| پنج‌شنبه ۱۰ اردیبهشت ۱۴۰۵ | ۱۲ ذی‌القعدة ۱۴۴۷ |

درد

«رینگ دوم پرداخت» در واقع یکسک نظام ثانویه پرداخت در کنار نظام اولیه فعلی است. رینگ اول همان شبکه بانکی با حساب‌های سپرده‌گذاران و وام‌گیرندگان است. اما رینگ دوم، حساب‌هایی است که مستقیماً نزد بانک مرکزی برای مردم، تولید کنندگان، کسب‌وکارها و دستگاه‌های اجرایی ایجاد می‌شود

مانند ارز، سکه، خودرو و مسکن سرمایه‌ای منحرف نشود. در شرایط پسا جنگ که اقتصاد نیازمند بازسازی فوری است، رینگ دوم پرداخت از این منظر یک کار هدفمند و حیاتی است؛ زیرا هر واحد پول جدید باید به موجودی انبار کارخانه‌ها، ظرفیت تولید، اشتغال و رفاه تبدیل شود. با این سازوکار، پایه پولی جدید نه تنها تورم‌زا نخواهد بود، بلکه با افزایش عرضه کالا و خدمات، به کاهش فشارهای تورمی نیز کمک می‌کند. این نقطه‌ای است که سیاست پولی می‌تواند برای اولین‌بار در ایران، هم‌زمان هم رشد تولید و هم مهار تورم را محقق کند.

در مدل رینگ دوم پرداخت، یکی از تحولات ساختاری این است که برای بازپرداخت اقساط و بدهی‌ها، مردم و تولید کنندگان باید از حساب‌های خود در رینگ اول (شبکه بانکی فعلی) به حساب خود در رینگ دوم (نزد بانک مرکزی) پول منتقل کنند. این کار باعث می‌شود نقدینگی از رینگ اول خارج و به رینگ دوم تزریق شود؛ اما نکته کلیدی این است که پول هیچ‌وقت از رینگ دوم به رینگ اول بازمی‌گردد. به‌مرور زمان، این ساختار باعث کوچک شدن حجم عملیات بانکی، سودآوری سفته‌بازانه و قدرت خلق پول بانک‌ها می‌شود، بدون آنکه نیاز به تقابل اجرایی یا سیاسی با بانک‌ها باشد. شبکه بانکی به تدریج از یک نهاد پول‌ساز به یک نهاد خدماتی تبدیل می‌شود و محور اصلی اقتصاد، حساب‌های مردم و واحدهای تولیدی در بانک مرکزی خواهد بود. این تغییر مسیر، پایه‌ای‌ترین تحول در ۴۰ سال گذشته نظام پولی ایران خواهد بود و می‌تواند ساختار اقتصاد را از یک مدل تورم‌محور به یک مدل رشد‌محور تبدیل کند.

با ایجاد رینگ دوم پرداخت، عملاً یکی از خطرناک‌ترین مشکلات اقتصاد ایران یعنی خلق پول غیرمولد مهار می‌شود. شبکه بانکی فعلی به دلیل سودآوری بالای فعالیت‌های سفته‌بازانه، بخش بزرگی از خلق پول خود را در مسیریهای سوداگرانه مانند خرید ملک اداری، وام‌دهی به شرکت‌های وابسته و فعالیت‌های غیرتولیدی هدایت می‌کند. این وضعیت یک بازی باخت – باخت برای مردم، دولت و تولید است؛ زیرا نقدینگی افزایش می‌یابد اما تولید، رشد نمی‌کند. با راه‌اندازی رینگ دوم، این مسیرها مسود می‌شود. بانک‌ها به دلیل نداشتن امکان خلق پول افزایشی، دیگر جذابیتی برای راه‌بردن به سفته‌بازی نخواهند داشت. از طرف دیگر، رینگ دوم سازوکاری برای حمایت مستقیم از تولید ایجاد می‌کند؛ بانک مرکزی می‌تواند بدون نگرانی از آثار تورمی، پول را در اختیار تولید کنندگان قرار دهد و نتایج آن را به‌طور مستقیم در رشد اقتصادی مشاهده کند. این یک مکانیسم «خلق پول بدون فساد و عدالت‌محور» است.

رینگ دوم پرداخت این امکان را فراهم می‌کند که دولت بتواند با خلق پول هدفمند و محدود، تأمین مالی تولید و رفاه مردم را انجام دهد بدون آنکه نگران جهش تورمی باشد.

علاوه بر آن، مدل سرانه خلق پول به می‌تواند نوعی مشارکت مستقیم شهروندان در بازسازی کشور ایجاد و عدالت‌انزیز محقق کند و مردم مستقیماً در حکمرانی کشور و رات‌های تسهیلات دخیل کنند. مردم هم در دریافت‌کننده مستقیم تسهیلات هستند و هم در فرآیند توسعه کشور نقش فعال خواهند داشت. این سازوکار، تجربه‌ای مشابه «پول ملی توسعه‌گر» در کشورهای پسا جنگ است، با این تفاوت که کاملاً بومی و متناسب با شرایط ایران طراحی شده است.

شهباز حسن‌پور عضو کمیسیون صنایع و معادن مجلس در زمینه برنامه دولت برای جذب سرمایه‌های ایرانیان مقیم امارات گفت: یکی از مهم‌ترین اقدامات در شرایط جنگی، حفاظت از سرمایه‌های مردم بود. در همین راستا، وقتی امارات اقدام به تهدید سرمایه‌های ایرانیان در این کشور کرد، دولت یک بسته حمایتی در دستور کار قرار داد. در حوزه بازگشت امن سرمایه‌های مردم از امارات شاهد اقدامات بودیم. به نحوی که در حوزه ارزش‌های فرهنگی خرید اوراق بدهی ارزی دولت کارهای خوبی انجام شد.

مصطفی نعمتی سخنگوی کمیسیون انرژی مجلس شورای اسلامی نیز در مورد بازگشت امن سرمایه‌های ایرانیان مقیم امارات به کشور بعد از تهدیدهای این کشور علیه ایرانیان در حین جنگ تحمیلی سوم گفت: با هدف بازگشت امن سرمایه‌های ایرانیان مقیم امارات، یک بسته جامع حمایتی طراحی و ابلاغ شد که محور اصلی این بسته، ایجاد مسیرهای اطمینان بخش برای بازگرداندن سرمایه‌ها به اقتصاد ایران بوده؛ به گونه‌ای که سرمایه‌گذاران بتوانند بدون نگرانی از ریسک‌های جدید، دارایی‌های خود را در مسیرهای رسمی و مولد بازگردانند. به همین دلیل، دولت باید در شرایط جنگ، تسهیلات خود را به‌طور مستقیم در حساب مردم و تولید کنندگان نزد بانک مرکزی واریز می‌کند. از آنجا که این پول صرفاً در چرخه خرید کالا و خدمات قابل هزینه شدن است، اثر آن بر تولید ملی، مستقیم و قابل اندازه‌گیری خواهد بود و این به معنای ایجاد نوعی «خلق پول مولد» است که جایگزین «خلق پول سوداگرانه» شبکه بانکی می‌شود. یکی از ویژگی‌های رینگ دوم پرداخت این است که پول خلق‌شده در آن صرفاً در یک چرخه هدفمند قابل خرج است. مردم و تولید کنندگان می‌توانند با این پول تسهیلاتی فقط کالاهای اساسی، نهاده‌های تولید، کالاهای نهایی ایرانی و مواد اولیه تولید داخلی یا هزینه خدمات دریافتی در داخل کشور را خریداری کنند. این محدودیت به معنای محروم‌سازی نیست؛ بلکه تضمینی است برای اینکه خلق پول، مستقیماً به افزایش تولید و رفاه مردم پرداخت تبدیل شود و به سمت بازارهای غیرمولد